

Výroba otroků na Západě: Digitální idioti a nevzdělanci. Technologie už jen pro plebs? Proč je jejich tvůrci ze Silicon valey pro sebe a své děti nechtějí? Vzbouří se nakonec generace mladých trosečníků? I Steve Jobs to věděl...

protiproud.info/politika/6556-vyroba-otroku-na-zapade-digitalni-idioti-a-nevzdelanci-technologie-uz-jen-pro-plebs-proc-je-jejich-tvurci-ze-silicon-valey-pro-sebe-a-sve-deti-nechteji-vzbouri-se-nakonec-generace-mladych-trosecniku-i-steve-jobs-to-vedel.htm

 Výroba otroků na Západě: Digitální idioti a nevzdělanci. Technologie už jen pro plebs? Proč je jejich tvůrci ze Silicon valey pro sebe a své děti nechtějí? Vzbouří se nakonec generace mladých trosečníků? I Steve Jobs to věděl...

25. 6. 2022

Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

[Grzegorz Górný](#) informuje o tom, že celá slavná digitalizace, kterou u nás dnes cpeme "pokrokově" dětem do škol, vede jen k naprosté nevzdělanosti a "výrobě" mas odcizených snadno manipulovatelných trosečníků, kteří to nakonec pochopí a vzbouří se

První „digitální generace“ na světě vstupuje do dospělosti: odcizená, nenaplněná, závislá a náchylná k destruktivní ideologii.

Stížnosti na úroveň vzdělání v USA se objevují již dlouho. V roce 1993 byly zveřejněny výsledky studie o gramotnosti občanů USA, kterou zadalo ministerstvo školství. Trvala 4 roky a zúčastnilo se jí 26 000 osob. Ukázalo se, že v Americe je 27 milionů analfabetů a 45 milionů tzv. funkčních analfabetů, tzn. lidí, kteří umí číst a psát, ale nedokážou tyto dovednosti správně používat. Polovinu osob, které dosáhly nejhorších výsledků, tvořili absolventi vysokých škol.

Krise vzdělání

Zatímco v roce 1947 umělo ukázat Evropu na mapě 45 procent amerických školáků, v roce 1988 to bylo jen 25 procent. K uvedenému poklesu znalostí došlo navzdory tomu, že Amerika v 80. letech minulého století vynakládala na vzdělávání více peněz než kdykoli předtím v historii (v přepočtu na obyvatele byla na druhém místě na světě za Švýcarskem). Když však přišlo na věc, stejné matematické úkoly dokázalo vyřešit 40 % evropských středoškoláků a jen 10 % amerických.

Ukázalo se, že obrovské finanční náklady nezaručují úspěch, pokud systém zůstává chybný. V první řadě je založen na falešném paradigmatu, které v roce 1987 brilantně popsal americký politický filozof Allan Bloom ve slavném díle *The Closed Mind*. Poukázal na to, že vzdělávací model v USA se odklonil od klasického způsobu výuky a staví na relativizmu, kognitivním skepticizmu, povrchnosti, zdánlivém rovnostářství, politické korektnosti, výchově bez stresu a neschopnosti budovat skutečné žebříčky hodnot.

Samozřejmě Spojené státy mají velké úspěchy v akademické oblasti, ale jejich úspěchy jsou zejména zásluhou špičkových univerzit (jako Harvard, Columbia, Princeton, Stanford nebo MIT), které představují přibližně 3 procenta amerických univerzit. Studium na nich je však velmi drahé, takže si jej může dovolit jen elita společnosti a výjimečně talentovaná mládež, pro kterou jsou k dispozici speciální stipendia. Většina institucí má dramaticky nízkou úroveň.

V posledních desetiletích krize vyučování zasáhla i univerzity Ivy League, zejména jejich humanitní fakulty, které přestávají být místem poznávání světa a stávají se prostorem infiltrace a mentální kolonizace současnými ideologiemi. Přírodní a biologické vědy jsou vůči tomuto procesu odolnější, protože jsou v užším kontaktu s fakty než s idejemi.

K tomuto jevu snižování úrovně vzdělání se již několik let přidává další trend spojený s rozvojem digitálních technologií. V USA to vyvolává stále větší obavy, protože to urychluje stávající procesy kulturní degradace.

[Čtěte ZDE: Budoucnost našich dětí: Ze všech žáků vyrobít polodebily? Inkluze stále pokračuje. Řízená likvidace nebo režimní oportunismus? Cenzura už všude. Dříve SSSR, teď USA náš vzor? Revolucionáři bolševismu se nemění](#)

Varování před digitální propastí

Nedávno vyšla ve Spojených státech kniha s názvem *Vyrůstá nejhloupější generace*. Od ohloupělé mládeže k nebezpečným dospělým. Její autor, univerzitní pedagog Mark Bauerlein, již před 15 lety varoval před modelem, který zakládá vzdělávání a volný čas dětí na digitálních technologiích. Varoval, že by to mohlo způsobit nenapravitelné intelektuální škody celé generaci mileniálů.

V té době zůstal jeho hlas osamocený. Ve veřejném prostoru převládal názor, že mladí lidé získají díky užší interakci s elektronickými médii dovednosti, které jim umožní lépe se orientovat ve světě informační ekonomiky 21. století. Výzkumníci tvrdili, že díky těmto novým kompetencím budou mladí lidé schopni držet krok se superkonkurenční, globalizovanou technologickou kulturou.

Bylo to také období, kdy odborníci varovali před vznikem „digitální propasti“, a tím před prohlubováním sociálních nerovností. Varovali, že pokud děti z chudých rodin nebudou mít vlastní počítač a připojení na internet, budou zaostávat za svými bohatšími vrstevníky, kteří mají moderní digitální zařízení a software. Domnívali se, že nedostatečný přístup k informačním technologiím omezuje možnosti chudých získávat znalosti, vykonávat akademickou kariéru nebo se připravovat na budoucí zaměstnání. Proto byl kladen velký důraz na modernizaci státních škol prostřednictvím jejich vybavení počítači a zařazení internetu mezi základní nástroje školního vzdělávání.

Posilování vzdělávací diverzifikace

Dnes je jasné, jak píše Bauerlein, že založení vzdělávání a volného času mladých lidí na digitálních technologiích má mnoho negativních účinků, například na citlivou oblast psychiky. Dvacátníci, kteří strávili dětství díváním do mobilu, často trpí osamělostí, nedostatkem smyslu a cíle života a cítí se nenaplněni v práci i doma. Mnozí z nich se léčí na psychiatrii, trpí depresemi a mají dokonce sebevražedné sklony.

Bauerlein poukazuje také na škody v intelektuální sféře. V Americe do té doby nebylo generace, která by byla psala tak často a tolika způsoby jako současní teenagery v sociálních médiích, a zároveň nebyla druhá generace, která by dosahovala tak katastrofálních výsledků v testech čtení a psaní. Snadný přístup k internetu způsobil, že memorování faktů již není součástí moderního vzdělávání. Počet přečtených knih dramaticky klesl, stejně jako úroveň základních znalostí o historii a společnosti. Přes zdanění dovedností získaných prostřednictvím digitálních technologií, se na trhu práce tyto často ukáží jako nepoužitelné.

Navzdory záměrům těch, kteří s radostí vítali příchod první „digitální generace“, došlo ke vzniku propasti ve vzdělání. Ukázalo se však, že skutečnost je v příkrém protikladu s jejich očekáváním. Sociologické studie ukázaly, že čím více času tráví teenagery s chytrými telefony, iPady a notebooky, tím horší jsou jejich výsledky ve vědě. Kromě toho bylo vypočteno, že mladí lidé z domácností s nejnižšími příjmy v USA tráví denně před obrazovkami o 42 % více času než mladí lidé z domácností s nejvyššími příjmy. To se promítá do úspěchu ve škole. Výsledkem je, že bohatší studenti dosahují lepších výsledků a chudší horší.

Čtěte ZDE: Historický zločin: Řízená debilizace generace. Takovou, jakou Velký reset potřebuje? Bez dechu, lásky, úsměvu a objetí. Proč veřejně protestuje jen hrstka? Nebezpečná digitalizace a její dealeři. Hlas rozumu ještě občas zazní

Dvojité standardy „inženýrů duše“

Na uvedený trend poukázal článek Nellie Bowlesové, který vyšel v roce 2018 na stránkách deníku New York Times pod výstižným názvem Digitální propast mezi bohatými a chudými není taková, jak jsme očekávali. Autorka si všimla překvapivého paradoxu, že zatímco veřejné školy mají programy na podporu dětí z nejchudších rodin, aby měly osobní notebooky, nejelitnější školy pro nejbohatší se od digitálního vzdělávání odklánějí. Zjistilo se, že mnozí vedoucí pracovníci a manažeři ze Silicon Valley, kteří posílají své děti do tradičních vzdělávacích institucí, jsou také za návrat ke klasickému vyučování. Nejvýraznějším příkladem tohoto postoje je Steve Jobs, který usiloval o to, aby jeho domov byl bez digitálních technologií a aby jeho děti mohly vyrůstat bez jejich vlivu.

Dnešní „inženýři duše“ proto uvádějí na trh produkty, před kterými chrání své děti. Chtějí, aby se jejich zboží dostalo k žákům už ve školách, protože vědí, že když si člověk v mladém věku vybere značku, zůstane jí věrný celé roky. Nechtějí však, aby jejich děti skončily v takových vzdělávacích institucích. Uvědomují si také, že digitální technologie způsobují závislost těch nejzranitelnějších, tedy nejmladších, jak to ukazuje například známý film The Social Dilemma z roku 2020. Zároveň se snaží chránit své děti před takovou závislostí. Koneckonců, přejí jim to nejlepší.

I deologie jako odpověď na prázdnotu

Bauerlein píše o dalším efektu, který souvisí s nástupem generace „digitálních domorodců“ do dospělosti. V úvodu knihy čteme: „ Mileniálové, zbavení dovedností, znalostí, náboženství a kulturních referenčních rámců, úzkostlivě hledají něco, co by zaplnilo tuto prázdnotu. Jejich mentoři selhaly. Naneštěstí se obrátili na politiku, aby zaplátili díru ve své duši. Jelikož o historii nic nevědí, jsou přesvědčeni, že je to jen řetěz útlaku, nerovnosti a nenávnosti. Ptají se: Proč lidstvo neukončilo všechnu tuto nespravedlnost dříve? A z hloubky jejich nevědomosti se vynořuje odpověď: Pretože oni jsou první, kterým na tom záleží! Stačí, abychom zbouřali naši zděděnou civilizaci a nahradili ji utopickými touhami. Pro generaci, která nezná omezení lidské povahy, se zdá být možné všechno. “

Z těchto důvodů se uvedená generace podle Bauerleina stává po vstupu do dospělosti nebezpečnou, protože je mimořádně náchylná k manipulaci. Tato náchylnost je posílena změnami, které se na Západě uskutečnily ve vzdělávacím systému a způsobu vzdělávání v posledních desetiletích. Jejich charakteristickým znakem je eliminace všeobecného vzdělání, tzn. vzdělání poskytujícího komplexní, hluboké poznatky o světě. Nahrazují ji utilitární nebo indoktrinující disciplíny. Děje se tak na úkor humanitních věd, zejména filozofie a historie.

Jak poznamenává španělský spisovatel Juan Manuel de Prada: „Jen poznání minulosti nám umožňuje komplexní pohled na současnost. Když toto poznání minulosti zmizí, současná realita se změní na oslnivý kolotoč. Když ignorujeme svou kulturní genealogii, stáváme se bezmocnými bytostmi, které jsou vyvrženy, a naše křehkost, naše zmatenost tváří v tvář světu, kterému nerozumíme, nás činí snáze manipulovatelnými. Není možné prohloubit naše poznání reality, získat s ní komplexní kontakt bez základů, které nám dávají představu o jejím smyslu.“

Čtete ZDE: Digitální prznění dětí: OSN pro ně otevřeně požaduje neomezený přístup k internetu. Virtuální realita je základním právem dítěte? Zejména pro děti "hledající pohlavní identitu". Duhové bratrství? Nová Sodoma a Gomora

A tyto základy poskytují humanitní vědy – dějepis, latina a filozofie nejsou jen na ozdobu vzdělávání: jsou jeho srdcem. Když se toto jádro vyprázdní, skutečnost, ke které patříme, skutečnost, ze které pocházíme, se stává nepochopitelnou; a my, odpojení od této skutečnosti, se stáváme atomy ztracenými v nesmírné prázdnotě, kterou nelze vyplnit jiným doplňkovým poznáním, a už vůbec ne umělými disciplínami koncipovanými jako explicitní indoktrinační projekty. “

Podle španělského autora není náhoda, že úpadek humanitních věd se shoduje s nástupem nových předmětů čistě utilitárního nebo indoktrinačního charakteru. Pokud jsou lidé zbaveni schopnosti rozeznávat smysl světa na základě poznatků vycházejících z poznání historie, základů klasické filozofie nebo přirozeného práva, je mnohem snazší vštěpovat jim nové ideologie:

„Kdo nezná historii, toho je mnohem snazší uspat legendami. Kdo nezná filosofické směry, které umožnily současný stav lidstva, si mnohem snáze osvojí nové kulturní paradigmaty. A konečně, pokud byl někdo zbaven možnosti vybudovat si vizi světa na základech, které poskytují humanitní vědy, je pravděpodobnější, že se stane obětí „zboží homologace“ typické pro každou dobu. Vzdělání, které se uzavírá před humanitními vědami, je vyvlastňovací vzdělání, které odsuzuje ty, kteří by měli být pány světa, na osud trosečníků, uvržených do víru tisíců vnějších sil trendů, mód, setrvačnosti, jejichž společným jmenovatelem je odcizení. “

Právě toto odcizení dnes pozorujeme u mladých lidí v zemích západní civilizace. Bude to stále akutnější. Jenže nakonec se trosečníci vzbouří, a přijde to, po čem volají Mark Bauerlein a Juan Manuel de Prada:

Návrat ke klasickému, léty ověřenému způsobu výuky, získávání vědomostí a kulturních kompetencí.

Zdroj.

9 P 7472813001/5500

**Obohatil Vás tento článek?
Chcete, aby Protiproud žil?
Kolik? To je na Vás. Děkujeme.**

QR Platba

**Údaje pro platby ze zahraničí:
IBAN: CZ48500000007472813001 SWIFT: RZBCCZPP**

[na hlavní stranu](#)

Tagy článku

NEJČTENĚJŠÍ

 Vakcinace proti covidu pod mikroskopem: V cévách „náhle zemřelých“ očkovaných je něco, co tam rozhodně nepatří. Šokující struktury připomínají vodiče nebo čipy. Hadí tkáň? Pustí se někdo do výzkumu?

Vakcinace proti covidu pod mikroskopem: V cévách „náhle zemřelých“ očkovaných je něco,...

[Mike Adams](#) přináší na svém americkém „Protiproudu“ sérii mikroskopických fotografií, které obdržel od... [více čtěte zde](#)

GLOSA PROTIPROUDU

[\(Ne\)muselo to takto skončit: Co bude s neokomunistickými USA?](#)

DOPORUČUJEME

[Přituhuje: Ruská armáda rozmetala velitelství u Dněpropetrovsku. Ve „Vlčím doupěti“ zahynulo 50 generálů. Litva blokádou Kaliningradu vyhlásila Moskvě válku. Útok na vrtné plošiny u Krymu. „Náhodné“ zažehnutí války?](#)

DOPORUČUJEME

[Vykulencovy starosti: Peníze na milenky a kampaně "starostů" v trapu? Jen malá část. Všichni o tom léta věděli. Jen ta naše slavná objektivní režimní média - nic. Fialenko teď bude zase "vysílat signály". Ví Tomio, co musí udělat?](#)